

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravlništvo pa v pritličju. — Upravlilstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem Vztoku. Boj za prevlado.

Ko se je pričela vojna med Rusijo in Japonsko, smo v posebnem članku naglašali, da so prvi vzroki te vojne iskati že pred desetimi leti v šimonoseškem miru, ko je Rusija s svojo intervencijo preprečila, da Japonska ni mogla izkoristiti sadov svoje zmage v vojni s Kitajsko. Torej že pred desetimi leti so se križali ruski in japonski interesi; to nasprotstvo je raslo od leta do leta, dokler ni letos doseglo viška in dokler ni nastopila katastrofa.

Rusija stremi že desetletja za tem, da bi si na Daljnem Vztoku pridobila ugodno, ledu prosto pristanišče, ki bi ne služilo samo prometu in trgovini, ampak, ki bi bilo tudi pripravno za bojno luko. Stako pridobitvi bi ne pridobile vzhodno azijske ruske pokrajine na vrednosti in veljavi, marveč stem bi bile tudi znatno utrjene pozicije ruske države na Daljnem Vztoku. Rusija je sicer že imela svoje pristanišče ob Tihem oceanu — Vladivostok, toda ta luka, dasi ima najugodnejšo in najlepše lego, že zbog tega ne odgovarja potrebam, ker po zimi ni prosta ledu. Dasi je v Vladivostoku najživahnjši promet in cvete trgovina, vendar se mesto ne razvija tako, kakor bi bilo potrebno, da, celo sibirska železnica ni mogla znatno pospešiti razvoja tega pristanišča. Stremljenje Rusije je torej merilo za tem, da si v najkrajšem času pridobi kak ugodni pristan na jugu, ki bi bil pozimi in poleti odprt za promet. Takšna pristanišča pa se nahajajo samo v južni Mandžurski in v Koreji. Zato so Rusi že dlje časa, sicer prikrito, a tem intenzivnejše delovali na to, da razširijo svojo in terasno sfero proti jugu in da dospo na obali Rumenegega morja.

Te natanko preudarjene načrte je grozila prekrižati japonsko-kitaj-

ska vojna, ki je izbruhnila l. 1894. Japonci so v nekaj bitkah na kopnem strli kitajsko armado, zavzeli po ljutem boju kitajsko morskotrdnjo Port Artur in uničujoče porazili kitajsko vojno mornarico ob izlivu Reke Jalu. Še preostale kitajske ladje so zbežale v vojno luko Vej-hajvej.

Meseca sivečana l. 1895. se je Japoncem udala tudi ta trdnjava in Kitajska, na celi črti pobita ob tla, je morala prositi miru. Pričela so se mirovna pogajanja in Japonska je hotela izkoristiti svojo zmago na najizdatnejši način. Poleg visoke vojne odškodnine je zahtevala od Kitajske, da ji le-ta odstopi polutok Liaotung s Port Arturjem in Talienvanom. Takisto bi morala Kitajska Japonci še zastaviti obmorsko trdnjavo Vej-hajvej, katero bi Japonci obdržali v svoji oblasti, dokler bi ne bila popolnoma izplačana vojna odškodnina.

Če bi Japonci dosegli te mirovne pogoje, bi na mah postali neomejeni gospodarji cele severne Kitajske in bi napravili ruskemu hrepenenju po ledu prosti morskimi obali za vselej konec.

To so dobro uvideli ruski diplomati in so ob pravem času Japonski odločno zaklicali: Quod non!

Rusija je ugovarjala, da bi Kitajska odstopila Japoncem polutok Liaotung, njenemu ugovoru ste se še pridružili Francija in Nemčija, kar je Japonsko prisililo, da se je zadovoljila — sicer škripaje z zobmi — s povišano vojno odškodnino in z odstopom otoka Formoze, dasi je pravzaprav samo zbog tega pričela vojno, da bi se polastila kake severnokitajske pokrajine. To je bil njen načrt, katerega tudi po miru v Šimonoseki ni zavrnila. Njen smoter je ostal slej, kakor prej isti, to je, da je za Japonsko življenjskega pomena, da razširi svoje meje na azijski kontinent. Tega ni dosegla v vojni proti

Kitajcem, a ker je hotela priti na svoj cilj, ni pokopala svojih načrtov in »misli visokoletečih«, dasi ji je nastal mesto slabega Kitajca naproti — velikan Rus. Japonci so vedeli in hoteli, da preje ali sleje pride do boja s Rusijo, zato so porabili vso kitajsko vojno odškodnino za zgradbo novih vojnih ladij. A tudi Rusija je bdela in kolikor mogoče utrjevala svoje pozicije na Daljnem vztoku. Leta 1896. je izposlovala od Kitajske, da se je smela sibirska železnica zgraditi iz Čite preko kitajskomandžurskega ozemlja v Vladivostok. Skoro na to je v tajni pogodbi s Kitajsko dobila v zakup trdnjavo in pristanišče Port Artur. Ta pogodba se je razglasila, ko je Nemčija zasedla Kiaučau. Meseca grudna 1897. je priplula prvič ruska vojna mornarica v pristanišče Port Artur, ki je s tem postalo glavna vojna luka ruska na Daljnem vztoku. Obenem je dobila Rusija pravico Port Artur zvezati s posebno progo za mandžursko železnico in zgraditi po kitajskem ozemlju železnico do Tien-sina. Te pravice pa so bile tem važnejše, ker se je Rusiji dovolilo, da sme celo železniško progo zasesti z vojaškimi posadkami, kar znači skoro popolno okupacijo dotičnih pokrajin. Po bokerski ustaji na Kitajskem je Rusija tudi dejansko zasedla Mandžurijo in v njej uvedla svojo upravo, jasen dokaz, da je ni nameravala skoro dati iz rok. Japonska je pazno zasledovala, s kako orjaškimi koraki se razvija Rusija v vzhodni Aziji, uvidela je, da bo treba pokopati vse svoje načrte, odpovedati se vsem svojim nadam, ako se Rusija popolnoma utrdi na Daljnem vztoku, zato je začela boj na življenje in smrt v trenutku, ko si je dozdevalo, da Rusija še ni docela pripravljena. Ali je niso te nade ogoljufale, ali se morda že ne kesa, da je ljudomušno izzvala vojno, ki bo, kakor znamenja kažejo, samo njej v pogibelj?

Vojne operacije na kopnem.

Iz Amerike in Londona dohajajo poročila, da so Japonci jeli iz severne Koreje prodirati proti Mandžurski.

Japonski vojaški oddelki so baje prekorčili reko Jalu in po ljutih bojih, v katerih so pa bili vedno premagani Rusi (?), zasedli mandžursko mesto Feng h v a n g č e n g, ki leži 100 km severozapadno od reke Jalu. Rusi pa so se baje z armado 35 000 mož umaknili v Lia o j a n g in Hajčeng, kateri mesti ležita med Mukdenom in Niučangom, in se tam močno utrdili. Japonci pa so baje od Niučanga oddaljeni samo 115 km, iz česar se da sklepati, da je velike bitke pričakovati v najkrajšem času. Ali so ta poročila resnična ali ne, se ne da dognati, toliko je gotovo, da niso potrjena niti iz Petrograda niti iz Tokija, v sled česar so pač zelo dvomljiva. V obče pa je znano, da so se doslej še vse senzacijne vesti, ki so došle iz Londona in Amerike, izkazale kot neresnične, kar je treba tudi v tem slučaju uvaževati.

Japonsko poročilo o napadu na Vladivostok.

Japonski general Kamimura poroča o napadu na Vladivostok takole: Naše brodoge je priplulo jutraj 6. t. m. pred Vladivostok. V zunanem pristanišču ni bilo zapaziti sovražnega brodoge. Japonske ladje so se luki približale toliko, da so bile še izven strelne daljave obrežnih baterij. Ko smo znatranjo luko ob 1. uri 50 minut popoldne okoli 40 minut bombardirali, smo se umaknili. Jaz sem mnenja (torej samo mnenja!), da je bombardiranje povzročilo precejšno škodo. Na suhem so se videli vojaki; ruske baterije pa se niso odzvale našemu bombardiranju. Ob 5 uri popoldne se je po kazal ob vzhodni luki dim in mislil sem, da so baterije jelo streljati, kar

pa je bilo neosnovano. Zjutraj drugEGA dne je brodoge v svrhu rekognosciranja odplulo v Ameriški zaliv in se potem približalo vzhodni vladivostoški luki, ne da bi zapazilo ruskih ladij in ne da bi pričele streljati baterije. Brodoge je na to odplulo v zaliv Posjet, a ker tudi tam kaj ni bilo nikjer sovražnika, se je zopet umaknilo.

To poročilo japonskega admirala nam potrjuje marsikaj! Iz njega je razvidno, da Japonci sami priznavajo, da s svojim bombardiranjem niso povzročili v Vladivostoku nobenih znatnih poškodb, kar tudi povdarjajo ruske vesti. Takisto je povzeti iz tega poročila, da ruskega brodoge zares ni več v Vladivostoku. Najvažnejša pa je ta vest zaradi tega, ker postavlja na laž vsa včerajšnja poročila, da je japonsko brodoge na širokem morju, odnosno v zalivu Posjet uničilo rusko vladivostoško eskadro. Japonski admiral sam priznava, da je pač vsepovsodi iskal ruske eskadre, a da je ni nikjer našel, iz česar pač sledi, da je, ako je ni našel, tudi ni mogel uničiti. Kje je torej sedaj vladivostoška eskadra? To je zagonetka! V bližini Vladivostoka je ni, kje je torej potem? Kakor se nam zdi, dobiva vedno več verjetnosti mnenje, da je odplula proti Port Arturju, da se združi z ostalo rusko mornarico.

Položaj v Port Arturju.

Iz Londona se poroča, da je japonsko brodoge zvečer 8. t. m. vnovič napadlo Port Artur. Rusi so takoj jeli streljati na-nje. Bombardma je trajal okoli 50 minut. Ker je nastal nato hud vihar na morju, se je japonska mornarica umaknila. — Temu nasproti pa se poroča iz Petrograda, da je imenovanega dne bilo v Port-

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Četrti del.

IV.

Napoleon in združeni njegovi sovražniki so bili postavili v boj skoro milijon mož in na nemških tleh se je začel oni ljuti boj, ki se je končal s porazom francoskega cesarja. V celi Italiji in v Iliriji je bilo samo 45 000 mož, medtem ko so Avstrijci imeli za boj na jugu 50 000 mož na razpolaganje.

Po zavzetju Kranja in Novega mesta je italijanski podkralj Evgen z jako malo armado hitel Iliriji na pomoč. Avstrijci niso vedeli, koliko vojaštva ima na razpolaganje in zato so 3. septembra zapustili Kranj, čigar zavojevanje jih je veljalo toliko krvi, in se umaknili proti Beljaku. A koj potem, ko je podkralj Evgen prišel 11. septembra v Ljubljano, so se zopet začeli približevati Ljubljani, posebno od dolenske strani, ker so bili izvedeli, da se Evgenovega vojaštva ni bati. General Milutinović je prodril do Šmarja. Kmetje iz višnje-

gorske in zatiške okolice so se mu pridružili in mali ilirski oddelek, ki se jim je zoperstavil, je bil 15. septembra popolnoma poražen. Pot z dolenske strani v Ljubljano je bila zdaj Avstrijcem odprta.

Proti popoldnevu so preostali deli poraženega ilirskega bataljona pribеžali v Ljubljano, kjer je vladala nepopisna razburjenost. Razvedelo se je bilo že prej, da so Avstrijci pri Šmarju zmagali, obenem pa so prihiteli ljudje od Device Marije v Polju sporočiti, da je tam in pri Fužinah na obeh straneh Ljubljanice ljut boj med Ilirci in med Avstrijci. Vse mesto je bilo pokonci in vse ulice so bile polne zbeganih ljudi.

Ko se je zmrabilo, so pripeljali vojaki sedem kmetovskih mož v Ljubljano. Zasačili so jih oborožene s puškami za nekim gričem blizu Medvoda, odkoder so streljali na ilirsko vojaštvo. Že poprej je bilo to sporočeno generalu Belottiju in ta je ukazal, da publicira bobnar po mestu, da se na teh ustaših takoj izvrši smrtna sodba. V sled tega je vse drvelo na Dunajsko cesto in proti Sv. Krištofu. Tudi Nodier je z nekaterimi znanci šel tja. Gradšč mimo sedanje Medjatove hiše je za-

gledal neko staro, slabo oblečeno žensko, ki je previdno ozirala se na vse strani plazila se v ondoto gostilno. To oziranje in pogledovanje stare ženske se je Nodierju zdelo sumljivo in obstal je pri gostilni toliko rajše, ker so v tem trenutku počile puške pri Sv. Krištofu.

— Justifikacija je končana, je rekel Nodier svojim spremljevalcem, mričev pa ne maram gledati.

Prijatelji ga niso zadrževali in šli sami naprej. Nodier pa se je postavil pred gostilniška vrata in ugal, kaj naj stori. Predvsem je hotel počakati, da pride mimo kak policijski funkcionar, in zato je hodil pred hišo gor in dol ter pazil, da bi mu sumljiva ženska ne ušla.

Zdaj so se začeli ljudje od Sv. Krištofa vračati v mesto. V gostih trumah so se gnetli mimo njega in ravno v tem trenutku sta pri izhodu z dvorišča smuknili dve stari ženci med ljudi in se izkušali preriti na drugo stran ceste. Nodier je skočil za njima, a zaradi velike množice ni mogel hitro za njima. Videl pa je, kako sta ženski hitrih korakov silili naprej in jo zavili okrog bivše bolniške cerkve. Ko je prišel Nodier okrog vogala, je vzlic mraku zagle-

dal, kako skušata ženski ubežati in kako se neprestano ozirata. Skočil je za njima, a ženski sta zdaj stekli in v samotnih ulicah ni bilo nikogar, ki bi jih bil ustavil. Koncem ulic sta se ženski ločili, kajti, ko je prišel Nodier tja, je videl, da je pred njim samo še ena ženska, v tistem hipu pa je tudi od zadaj nekdo planil nanj in se s tako silo vanj zaletel, da je Nodier padel na obraz. Ko je vstal, ni bilo napadalke nikjer več videti. Nodier je stekel dalje, dasi je krvavel na obrazu in klical na pomoč. Na Sv. Petra cesti je dobil redarja in ga pozval na pomoč. Redar mu je povedal, da je videl tako žensko, kakor jo je zasledoval Nodier, hiteti proti frančiškanski cerkvi. Šla sta dalje. Nodier je šel čez most, redar pa proti Zvezdi. Z mosta je videl Nodier, da po sedanjem Francovem obrežju teče neka ženska. Kliče na pomoč je stekel za njo in kmalu mu je sledilo več oseb, divja gonja je to bila. Pod Trančo so ljudje povedali, da je ubežna ženska zavila na Stari trg in tam se je poznalo, da je šla v sedanjo Ničmanovo hišo. Zbralo se je okrog hiše vse polno ljudi, prihitelo je tudi več redarjev in prišel je tudi orožniški

zapovednik Robelet. Redarji so obstopili hišo in Robelet je šel s samokresom v roki v spremstvu dveh vajakov in Nodierja v hišo ter začel posloje preiskovati. V sobi intendančnega pisarja Zabukovca je našel različna ženska krila in naenkrat je Nodier vzkliknil:

— Parfum — to je tisti parfum, ki sem ga našel na Dunajski cesti. Jaz se ne motim, prav gotovo, jaz se ne motim.

— Od kod pa poznate ta parfum tako dobro.

— Rabila ga je neka ženska, ki sem jo dobro poznal, in ki bi jo tudi Vi radi poznali. Iščimo, iščimo, če me vse ne moti, je ta ženska v hiši.

Iskali so naprej, a brez uspeha. Ravno ko so se vračali izpod podstrehe je počil za vodo strel.

— Kaj je to? je zakričal Robelet in zdirjal po stopnicah dole, kakor hitro je mogel.

Zdolaj je vladala silna razburjenost. Vse je bilo zbrano za vodo, dva redarja sta se slačila, da bi skočila v vodo.

— Kaj se je zgodilo?

— Nekdo je naenkrat skočil s pritličnega okna. Ko ga je hotel re-

Arturju vse mirno in da ni bilo sovražnikanj opaziti. Obenem se javlja, da so v Port Artur došli adjutant velikega kneza Alekseja, polkovnik Müller, načelnik vojaškega zrakoplovne oddelka, in več mojstrov iz obuhovske livarne jekla.

Ruski časniki pri carju.

Car Nikolaj je sprejel deputacijo ruskih časniki, v kateri so bili Suvorin, urednik lista »Novoe Vremja« Komarov, urednik »Svjeta« in Stolypin, urednik »Pet. Vjedomosti«. Deputacijo, katero je predstavil minister notranjih zadev Plehve, je car kar najprijazneje sprejel. Suvorin je prečital udanostno adresso ruskih časniki, na kar je car naglašal v svojem govoru, da tudi on rači in marljivo čita novine in da popolnoma priznava velikansko važnost in pomen časopisja. Vobče pa je zelo vzradoščen, da navdaje vse rusko časopisje čustvo rodoljubja, in nadeja se, da bodo ruski časniki vedno vztrajali na tej poti. Z ozirom na vojno na Daljnem vzhodu in o vojnih poročilih pa je rekel car s posebnim povdankom: »Jaz hočem le resnico in nič kakor resnice!«

Car svojim vojakom.

Car Nikolaj je dal sporočiti posadki v Vladivostoku svoje priznanje in čestitke, da se je ob japonskem napadu na mesto tako hrabro držala. Obenem je car podelil junaškima poveljnikoma križark »Varjag« in »Korejec«, kapitanoma Rudnev in Belajevu red Sv. Jurja in ju imenoval za svoja adjutanta, vsi oficirji teh križark pa so dobili red Sv. Stanislava, moštvo pa vojaške križce reda Sv. Jurja.

Državni zbor.

Dunaj, 10. marca. Kar se je med Nemci in vlado že dalje časa skrivno vršilo, se prišlo sedaj v javnost. Zasnova se je zarota proti češki obstrukciji. Isti Nemci, ki so obstrukcijo uvedli v avstrijski parlament ter jo tirali do surovih dejanskih napadov na slovanske tovariše, predsedstvo in člane ministrstva, so se ponudili sedaj vladi za policaje proti mirni češki obstrukciji, s katero hočejo Čehi si izsiliti pravice, ki jih normalnim potom ne dobe.

Te zavratne nakane in surove psovke, s katerimi ravno v sedanjih sejah žalijo naduti nemški poslanci češke tovariše in njihovo narodnost, so seveda morale tudi pri čeških radikalcih zbuditi skrajni odpor. In tako je prišlo, da se je današnja seja začela z najkrepkejšo tehnično obstrukcijo.

Posl. Ryba je vložil nujni predlog zaradi znanega sramotilnega razglasa rektorja dunajskega vseučilišča. Rektor Escherich je v svojem razglasu obsojal Čeha ter bodril nemške dijakke praškega vseučilišča, naj vztrajajo v boju. In ta rektor ni ničesar

ukrenil, ko so s silo metali nemški dijakki slovanske, nato klerikalne in židovske tovariše z dunajskega vseučilišča ter jih pretepali s palicami. — Posl. Kittinger je interpeliral poljedelskega ministra glede pospeševanja govedo-, konje- in svinje-reje. —

Potem so se začele čitati obstrukcijske interpelacije. Posl. Formanek je zahteval za svojo peticijo glede narodne enakopravnosti na Češkem, naj se interpelacija dobesedno natise v stenografski zapisnik; o tem se naj tajno glasuje, a o tem, ali se naj tajno glasuje, glasovati je treba po imenih. To je vrhunec tehnične obstrukcije. Seveda je to Nemce hudo razjezilo, da so postali surovi in nedostojni. Posl. Stein je kričal: »Strihnila bi se jim naj dalo, da to pleme poroka!« — Posl. Herzog je klical na galerijo: »Ubijte te lumpe! Kradejo vam denar iz žepov; Dunajčani, ne dajte se zasmehevati, pobijte jih, žepne tatove, ko pridejo ven!« Ako bi ne bil posl. Choc odločno zahteval, bi podpredsednik Kaiser nesramnega hujšaka niti ukoril ne bil. Na ukor je Herzog zaklical: »Hočem da se jih pobije na cesti!«

Potem je poročal posl. dr. Ploj v imenu grajalnega odseka, ali se naj posl. Irotu, ki je v prejšnji seji zaklical ministrskemu predsedniku, naj vzame za Čeha bič, izreče graja. V debati je govoril prvič novoizvoljeni posl. grof Sternberg. Govoriti je začel češki ter se sploh pokazal za gorečega češkega patrijota, le smešno veliko si domišlja na svoje aristokratsko pokolenje. Glede nemških psovalcev je izjavil: »Vsakdo, ki tako nedostojno napada čast svojega bližnjega, sam sebe onečašča ter javno proglašča, da je malopridnež. Narod ima, kakor vsak posameznik, v prvi vrsti svojo čast, in narod, ki nima časti, tudi nima pravice do obstoja. Avstrija trpi dandanes toliko le zato, ker se krivično sodi češki narod. Ker je imenoval nemške kričače pobaline, ga je predsednik ukoril. Potem je napadal rodbino princa Schwarzenberga ter sploh konzervativno plemstvo ter samovestno izjavil: »Nisem kandidoval kot sanskulot, temuč kot aristokrat. Ako se bi od mene zahtevalo, naj postanem demokrat, odložim mandat. Ne pozabite, da v mojih prsih bijejo srca 5000 mojih volilcev!« (Viharna veselost. Klici: Fresl in Klofač, vajine slave je sedaj konec!) Govornik stoji na stališču, da se bodo Čehi preko glav Nemcev zvezali z Madjari. — Posl. L. Hofer se je govorniku zahvalil za prijetno četrtino zabavo, češ, da je za prebavo smeh zelo koristen. Posl. Hofer (Vsenemec) je izjavil, da je že skrajni čas, da dunajsko prebivalstvo dejansko pokaže dunajskim Čehom in češkim poslancem, da ne trpi takega izzivanja z obstrukcijo. Nemci

morajo zahtevati, da se jim s pomočjo sosedov iz Pruske treščijo pikelhavbe na glave ter se jih prisili, da se nemško uče in nemško govorijo. Posl. Stránsky je dokazal posl. Irotu, da je s častno besedo utajil neko psovko, ki jo je prvi dan izrekel. Nastala je ostra polemika med obema nasprotnikoma in Iro je grozil z zausšicami. Drugega zbornica v tej seji ni dognala. Jutri je zopet seja.

Pomnožena obstrukcija.

Dunaj, 10. marca. Maloruski poslanci so sklenili, da se z ozirom na postopanje vlade proti Malorusom v Galiciji pridružijo češki obstrukciji. Le bukovinski posl. Nikolaj Vasilko se ne pridruži.

Izgredi v Pragi.

Praga, 10. marca. Izgredi zavzemajo vedno opasnejši značaj, česar je razen izzivanja nemških buršev tudi krivo to, da rektorji drugih nemških visokih šol navdušujejo izzivalce ter grdi Čeha. Take izjave so izdali sedaj rektorji dunajskega vseučilišča, rudarske akademije in Ljubnem in nemške tehnike v Pragi. Zadnji je psoval Čeha s »pobalini«. Danes je prišlo na Grabnu do tako burnih demonstracij, da je moralo proiti vojaštvo. Napadi na slovanske dijakke na dunajskem vseučilišču bodo vsekakor prilili olja v ogenj. Pri pristranosti avstrijske vlade se je bati, da se proglasi nad Prago izjemno stanje, kar bi imelo usodne posledice v gospodarskem oziru. Vsa tega so vsi češki poslanci izdali poziv na prebivalstvo Prage. V tem pozivu prosijo rojake, naj se zdrže vsakršne demonstracije, ker so izgredi le na korist vladi in Nemcem, a poslancem otežujejo le boj na Dunaju. Za Čeha je eno orožje: da vržejo dr. Körberja. Zato naj velja parola: »V praških ulicah mir in red, v parlamentu pa boj do skrajnih posledic.«

Italijansko vseučilišče.

Roveredo, 10. marca. Občinski svet je izjavil, da mesto Roveredo odločno odklanja, da bi postalo sedež italijanske pravne fakultete.

Prevrat na Ogrskem.

Budimpešta, 10. marca. V današnji seji se je izvršil nepričakovan prevrat. Zbornica je sklenila, da se pripusti Tiszov predlog naspremembo pravilnika. Vsa tega je izjavil grof Tisza, da odtegne vse predložene vladne predloge. Posl. Thaly (Košutovec) je zaklinjal obstrukcijo, naj pripusti rekrutno predlogo, ker, ako se ta odtegne, služiti bodo morali rezervisti in nadomestni rezervisti še nadalje. Ministrski predsednik je izjavil, da brez obotavljanja odtegne svoj predlog, ako izjavijo vse stranke, da dovolijo rekrutno predlogo v najkrajšem času. Thaly je podal mi-

nistrakemu predsedniku roko. Predsednik je prekinil sejo. Ko se je seja zopet otvorila, so izjavili Ugron, grof Zichy in Szentivanyi v imenu svojih strank, da ne bodo več delali nikakih ovir rekrutni predlogi. Grof Tisza je takoj tudi izjavil, da odtegne svoj predlog glede spremembe pravilnika. To je bil najrešnejši trenutek v Tiszovem življenju. Brambovski minister je takoj odredil, da se začne 21. t. m. že nabori, tako da vstopijo novinci že 9. maja.

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 10. marca. Balkanski odbor naznanja, da skliče na dan 29. t. m. narodno konferenco, ker velesile ne morejo napraviti v Macedoniji reda.

Belgrad, 10. marca. V pokrajini Kosovo so se Arnauti znova vzdignili ter pobili več Srbov. Srbska vlada pošlje noto na Dunaj in v Petrograd, ker orožništvo v tem kraju še ni reformirano.

Belgrad, 10. marca. »Politika« je priobčila oklice Riciottija Garibaldi na balkanske Slovence. Garibaldi pozivlja Slovence, naj se združijo upro germanski nenasitnosti, ki je vsled rusko-japonske vojne dobila proste roke. Nadalje se Slovani pozivajo, naj se udeležijo kongresa v Benetkah, kjer se bo o tem razpravljalo, kako se ubraniti germanske nevarnosti. Slovani naj stopijo v zvezo z njim kot s predsednikom federacije »pro Italia irridenta.« (Ako bi le na ta način ne prišli balkanski Slovani z dežja pod kap!)

Dopisi.

Z Dunaja. V soboto, dne 5. t. m., je imela »Vesna« svoj I. redni občni zbor v III. tečaju. Kakor je bilo razvidno iz odborovega poročila, se je društvo v kratkem času svojega obstoja krepko razvilo. Društvo »Vesna« šteje sedaj 24 rednih, 3 izredne, 2 ustanovne, 36 podpornih in enega častnega člana, torej skupaj 66 članov. Izpolnjevalo je vestno stavljene si naloge in si s tem pridobilo mnogo priznanja. Slišali smo na občnih zbiorih sledeča predavanja: Strahlova umetnaška galerija v Stari Loki (pred. Gaber). O bistvu in razvoju slov. ornamentike (pred. Santel). O umetniški kritiki (pred. Gaspari). Razun tega je društvo razpisalo tekmo II. tečaja 3 konkurence, nabralo čez 80 narodnih ornamentov, delilo informacije o dunajskih umetniških šolah in visokih šolah, je posredovalo pri umetniških naročilih v prid svojim članom ter izdalo serijo narodnih umetniških razglednic. Novi odbor se je po izvolitvi konstituiral na sledeč način: predsednik stud. phil. Al. Santel (slikar), podpredsednik J. Kuželčki (slikar), tajnik G. B. Rolla (slikar), blagajnik V. Sever (arhitekt za moderno pohištvo), arhivar S. M. Peruzzi (kipar), namestnika stud. phil. Ante Gaber (umet. zgodovinar) in M. Gaspari (slikar). — Preglednika sta gg. Iv. Kerdic (cizeler) in J. Zolia (slikar). Občni zbor so počastili s svojim posetom poleg mnogo drugih gostov tudi gg. slikarji-umetniki Jakopič, Grohar in Žmitek. Odbor se zahvaljuje tem potom vsem svojim podpirateljem, v prvi vrsti pa vsem cenj. hrv. in slov. časnikom, ki so redno in radovoljno prinašali društvene objave.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. marca.

— **Napadi na slov. visokosolce na Dunaju.** V torek je rektor dunajske univerze izdal oglas, ki je zbudil vsled svojega izzivajočega značaja v vseh Slovanih ogorčenje. Včeraj je naše dijaštvo odgovorilo z ostrim protestom in z zahtevo, da se slovanskemu dijaštvu toliko časa, dokler se ne zasnje posameznim narodom narodnih visokih šol, prizna na avstrijski dunajski univerzi polna ravnopravnost z nemškimi dijaki. Deputacija, ki je v tem zmislu pri rektorju posredovala, je dobila — kakor okižajno — jako prijazen, dasi docela diplomatski odgovor, ki nišesar ne pove. Deputacija je obljubila vplivati na slovansko dijaštvo, da se zadrži mirno. Med tem časom so zatvorili vse vhode v univerzo in le izhod je bil dovoljen. Vsa ukrepa izvrševalnega odseka slovanskega dijaštva se je število slovanskih aka-

demikov bolj in bolj krčilo, Nemcev pa nepričakovano večalo. Menda so jim je posrežilo dobiti ključ stranskih vrat! Mahoma so se odprla zopet velika vrata pri glavnem vходу univerze — očitna koncesija Nemcem. — Nemški študentje, ki so že itak ves čas provocirali, so napadli Slovence — katerih je bilo tačas kvečjemu še 30 v auli — češ, da naj gredo iz aule, ker so Nemci gospodari, Slovani pa gostje! Nešio so vztrajali na trditvi, da se nam povsod zagotavlja enakopravnost in niso hoteli ven. Nato se razvije tepež. Ob huronskem vpitju — buršev in tudi klerikalcev — »Doli z njimi!« »Pobijte Slovence!«, »Slovanska pakalža!« itd., so se Nemci vrgli na Slovence. Peščica naših se je krepko borila napram dvatisočeri podivjani tolpi! A vse zastoj! Brahialni moči Slovani niso mogli biti kos in ob pevanju »Die Wacht am Rheine«, so jih Nemci pognali iz aule! Predavanja so sistirana, univerza zaprta, semester zaključen. — Nemški dijaki so brez vsakega povoda in na zahrbtn način vrgli Slovence in Lahe iz aule. Slovani so se zanašali na enakopravnost, za katero jim je rektor garantiral. Ko pa so nenemški akademiki razun nekaterih zapustili aulo, so se Nemci nad dvajsetorico naših spravili. Rektor sedaj ni interveniral v prid lopovsko napadenim Slovanom. Slovanski akademiki so se obrnili do različnih poslancev za intervencijo radi teh dogodkov. Slovenski akademiki prosijo vse mero-dajne faktorje, da zopet posredujejo radi slovanskega vseučilišča. Zadnji dogodki na dunajski univerzi jasno govore, da so Slovenci na dunajski univerzi brezpravni gostje brez vsake zaščite.

— **Načelnike sokolskih društev** smo naprošeni opozoriti na poziv vaditeljskega zbora ljubljanskega »Sokola«, objavljen v zadnji številki »Slovanskega Sokola«, glede sestanka sokolskih vaditeljev v nedeljo, dne 13. t. m., ob 10. uri dopoldne v telovadnici »Narodnega doma« v Ljubljani.

— **Važna zmaga.** Iz Slavine se nam piše: Klerikalna trdnjava slavinska padla je minoli teden. Vršile so se občinske volitve, pri katerih je bila narodna napredna stranka gospodar položaja. Sicer ni v takozvanih klerikalnih vaseh v Slavini in Kočah bogsigavedi kakovo iskreno katoličanstvo vkoreninjeno. Vse je samo bolj »pro forma«. Tisti zgrizeni devičari in fanatične devičarice se bodo kmalo upehale, kajti one velike molitvenike nositi in kupovati — jim že preseda. Da je mera polna, seveda obstoji sedaj še »izobraževalno katoliško društvo«. Ti katoliški devičari zahtevajo sedaj — kako skromno — naj jim postavimo policaje in vzdržujemo požarno brambo. Klicanje po policiji in red vzdržujočih društev, kažejo res dejanja katoliškega stremljenja. Pred otvorjenjem občinskih volitev prišel je v Grobišče kaplan, ter ondu nagovarjal volilce, naj prezirajo Orehovec, niti jih voliti, niti aspirirati na njih udeležbo. Ta nasvet se je odločno zavrnil. Orehek, Grobišče, Prestranek, Matenja vas, Rakitnik in žeje nastopili so sporazumno in vrgli klerikalnega zmaja. Duhovska stranka, razen mežnarjev se ni prikazala na volilnem bojišču. Tisti petelinski kaplan, dasiravno je imel še tri vredne sodruge na strani, se ni pokazal v volilni sobi. Na leci razgrajati ali zahrbtno napadati, to znate, ker je najbolj komodno. Da smo pokazali »pravo« — in miroljubnost volili smo nekoje poštene moške — ne požlndrane — iz Koč in Slavine. V I. volilnem razredu udeležila se je samo narodna napredna stranka volitve; klerikalci videč te zavedne volilce, poskrili so se. O, pop Bajec, kje so uspehi tvojega misijona? Oberjezuvar, kanonik Slavinski v Ljubljani Vam bode izrekel najostrejšo grajo. Njegov 20-letni trud za postavljenje klerikalne trdnjave v Slavini, zrušil se je, navzlic vsem pamfletom — z najmanjšim naporom. Bože mili daj, da

dar prijeti, je ustrelil, potem pa kakor blisk planil v vodo.

Redarja sta med tem planila v vodo in plavala v smeri, v kateri je bil plaval begun. Kje da je bil, se vsled teme ni dalo razločiti.

— Če pride do Cojzove hiše je rešen, je kričal Robelot obenem pa vzel redarju samokres in ga sprožil da bi ljudi na Bregu opozoril na begunca. Na Bregu se je bilo zbralo vse polno ljudi že po prvem strelu. Ko so videli, da se nekdo bliža obrežju, so pritisnili na tisti kraj in kričali na ves glas. Plavač se je bil že prijel trave da bi prišel iz vode, a videvši množico je travo izpustil in skušal plavati naprej. Kričaje mu je množica sledila. V tem so bili nekateri pogumnejši moške vrgli oblačila od sebe in skočili v Ljubljano. Plavač je napel vse svoje sile da bi utekel, ali moči so ga že zapuščale. Odrinil je proti sredini Ljubljanske, a naprej ni mogel nego se začel hipoma potapljati. Moške so plavali kar mogoče hitro proti njemu in ga še zasačili prav ko je tudi glava izginila pod vodo. S težavo so vlekli plavača do brega in ga potegnili iz vode. Številna množica jih je obsula,

tudi Robelot je bil z nekaterimi redarji prihitel od nasprotne strani.

— Mrtev je, so rekli zdaj moške, ki so beguna potegnili iz vode in se trudili, da bi ga obudili v življenje. Prepozno smo prišli.

— Pa saj to ni moški, to je ženska so nakrat začeli kričati ljudje in hitro se je izkazalo, da je to resnica.

— Nodier, je zaklical Robelot, ali je to tista ženska, ki smo jo iskali? In kdo je ta ženska?

Nodier je stal že ves čas poleg trupla, a ni znil besedice. Tudi zdaj je samo pobesil glavo in dolgo ni dal odgovora. Vsi pogledi so bili uprti vanj in z napeto radovednostjo so vsi pričakovali kaj da reče.

— Ali — govorite vendar! je vpil Robelot. Kdo je to?

— To je Ljudmila Alvaniti — avstrijska agentinja.

— To ni mogče, je zakričal nekdo iz množice, pusite me bližje! Skozi množico se je preril Andrej Kopitar in planil k truplu ter se prepričal, da je pred njim ležala Konradova žena.

Robelot je dal Ljudmilo prepe-ljati v mrtvašnico, potem pa aretiraj Zabukovca in njegovo ljubimko. Ker

jima je grozil, da ju pusti nemudoma ustreliti, sta priznala, da je imela Ljudmila pri njiju zavetišče. Povedala sta dalje, da je imela Ljudmila ljubimca, nekega grofa Ludovika Panigaja, ki je bil tudi avstrijski vohun. Že več mesecev sta nastopala v Ljubljani le preoblečena kot dve stari revni ženski. Pod žensko obleko pa sta bila vedno opravljena kot moška. Zabukovec in Ljudmila sta sicer vedela, da sta imela Ljudmila in grof Panigaj še zavetišče v uršulinskem samostanu, a to se je izvedelo šele potem, ko so Francozi že zapustili Ljubljano.

Smrt Konradove žene in aretovanje Zabukovca in ljubimke je obudilo seveda velikansko senzacijo, ali trajalo je le nekaj ur, dokler se ni zaznalo, da so Avstrijci na potu proti Ljubljani in da se general Belotti pred njimi umika.

Ponoči se je žulo iz daljave streljanje topov in prebivalstvo je vztrepetalo, misleč, da se sovražnik že bliža mestu. Le ena sama oseba se ni zato menila — to je bila Damjanova Mara, kateri je bil Kopitar povedal, kako je končala Konradova žena.

ostane tako na veke! Kolikor je v naših močeh, bodemo že mi preskrbeli za to.

— Volitve v okrajni zastop ptujski se bodo pričele prihodnji ponedeljek, in sicer voli ta dan veleposlancestvo, katero bo odločilo, ako ostane še okrajni zastop zanesljiv v slovenskih rokah ali pa pridejo združeni Nemci in nemškutarji na krmilo. Stvar stoji za Slovence jako neugodno, ker se je mnogo slovenskih volilcev radi popusta davkov ortal iz veleposlancestva, in le, ako pridejo vsi volilci na volišče, je zmaga mogoča. Najnesramnejšo vlogo igra pri teh volitvah nemškutarski »Stajerc«, ki se vedno šteli med slovenske naprednjake, v svojem zadnjem lističu pa blati in napada na najostudnejši način vse Slovence brez razlike. Vsi takozvani ptujski naprednjaki, vsi »stakozvaniki« prvaki, vsi »stakozvaniki« voditelji slovenskega naroda, vsi so »seleparije« na »stakozvaniki« slovenski narodni podlagi. In slovensko-narodna podlaga je pri »Stajercu« zopet sama »seleparija«! Edino, kar bi moglo po »Stajercu« osrečiti slovenskega kmeta, je »nemški jezik«. Slovenskemu kmetu je samo treba postati »nemškutar« in naenkrat bo imel polne kleti vina in polne posode žita! Samo »nemški« ziniti mu treba in nemški pečeni golob mu bodo sami v usta leteli! Nam se dozdeva, da so ti surovi napadi zadnji zdihljaji umirajočega »Stajerca«.

— Repertoar slovenskega gledališča. Danes opera »Cigan barona«. V nedeljo popoldne zadnjič v sezoni »Pot okoli zemlje«, — zvečer prvič velika historična opera v 5 dejanjih »Nemci iz Portici«, spisal E. Scribe, uglašil D. F. E. Aubert. Dejanje se vrši l. 1647 v Neapolju in v Portici. Predstava se vrši na korist g. kapelnika Beniška, ki ima za slovensko opero velikih zaslug.

— Gdč. Otilija Spurna, prva igralka češkega mestnega gledališča v Plznu, debutovala bo na našem odru prihodnji teden.

— »Splošno slovensko žensko društvo« priredi v nedeljo, 13. t. m. ob 5 popoldne sestanek ob čaju, na katerega vabi vujudno vse čast. članice. Predavala bo g. Franja dr. Tavčarjeva o vzgoji otrok.

— Predavanje g. župana Hribarja v »Slovenskem planinskem društvu«. V stredo zvečer je g. župan Hribar v »Narodnem domu« nadaljeval in končal predavanje o svojem potovanju po Ruskem. G. predavatelj in številno občinstvo je pozdravil v imenu »Slovenskega planinskega društva« predsednik g. prof. Orožen, ki je v svojem pozdravnem govoru zlasti naglašal, da je od zadnjega predavanja, katerega je priredilo »Slovensko planinsko društvo«, prirastlo društvu četrto novih podružnic, kar je dokaz, da stoji isto na krepki in zdravi podlagi. Gospod župan je pričel svoje predavanje z opisovanjem mesta Vladikavkaza, ležega ob obali deročega Tereka, katerega opeva v svojih pesmih Lermontov. Vladikavkaz je moderno urejeno mesto, ki šteje okoli 60.000 prebivalcev in je pod vojaško upravo. Najlepša ulica v mestu je Aleks. bulvar s prekrasnim šetališčem, kakršne imata med ruskimi mesti edino še Petrograd in Moskva. V bližini Vladikavkaza se nahaja slovenska naselbina, kateri načeluje župan Rutar, katere pa g. predavatelj radi pčilo odmerjenega mu časa ni mogel obiskati. Nato je opisal »Mineralnija voda« — ruska kopališča, med katerimi zlasti slovita Pjatigorsk in Kislovodsk. V Pjatigorsku je dlje časa živel največji ruski pesnik Puškin, tu je preživel tudi svojo mladost Lermontov, ki je v divnih slavospevih opeval krasoto kršnega Kavkaza. Kopališče Kislovodsk je znano po vsem Ruskem po svoji mineralni vodi Narzan, ki se dobiva vsepovsodi. Življenje v teh ruskih kopališčih je silno živahno in se da polnim pravom primerjati vrvenju in drvenju v čeških kopališčih, ali v Opatiji za dobe poletne sezone. Voz se od tukaj proti Rostovu na Donu se vidi ob železniški progi vsepovsodi lične in snažne hišice, ki so podobne našim kmetijskim hišam v Slovenskih gorah. Rostov, ki ima 150.000 prebivalcev, je za Odešo najvažnejše in tudi najlepše mesto v južni Rusiji in središčne trgovine z žitom in moko. Najživahnejši promet

vlada v pristanišču, kjer je vse živo raznih trgovskih ladij. V Rostov se stekajo 3 železniške proge, valed žesar je tudi železniški promet jako velik, da se bo moral zidati nov glavni kolodvor, ki je proračunjen na 15 milijonov rubljev. V bližini Rostova, kakor pri Ljubljani Šiška, leži armensko mesto Nahidčevansko 30.000 prebivalci, nekoliko bolj oddaljeno, prihodnji kakor je od Ljubljane Kranj — mesto Novičerkask, ki šteje 80.000 prebivalcev. Nato je g. župan opisal mesto Caricin (70.000 prebivalcev) in slikal v pestrh, živih barvah življenje na »matuške Volge«, katero tako divno opeva v svojih melanholičnih pesmih ruski narod. Ko si je ogledal mesto Saratov (180.000 prebivalcev) je odpotoval v Samaro, ki se z velikanskimi koraki razvija in sedaj že šteje okoli 150.000 prebivalcev. V tem mestu cvete zlasti trgovina z žitom, katerega se vsak dan pripelje na trg okoli 15.000 vozov. G. župan je bil v Samari istega dne, ko se je vršila skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Litiji. Hoteč zborovalce pozdraviti, je šel na pošto in oddal tam slovenski napisano brzojavko. Poštna uradnica je prebrala brzojavko in vsa začu dena vzkliznila: »Je ruska, a zopet ni ruska«, kar je pač znač, kako podobna sta si ruski in slovenski jezik! V bližini Samare je Žegulevsko hribovje, kjer sta svoje dni gospodarila sloviti Pugačev in pozneje Jermak, slavni zavojevatelji Sibirie. Iz Samare se je peljal v Kasan (200.000 prebivalcev) s staroslavnim vseučiliščem in drugimi znamenitostmi, od tamkaj pa je odpotoval v Nižnij Novgorod. Na potu tjakaj se je seznanil s slavnim ruskim pisateljem Maksimom Gorkim in njegovo rodino. Kdor misli, da je Gorkij še stari »skitalec« ali potepuh, se zelo moti. On pač teoretično udi še vedno: »V prvotnosti nazaj!« in prakti se pa niti sam ne ravna po tem načelu, zakaj on živi naravnost lukarijčno in si je prav pred kratkim kupil vilo za 200.000 rubljev. Nižnij Novgorod, staroslavno rusko mesto leži ob blizni Oke v Volgo in je po vsem svetu znano radi svojih »jarmarkov«, kjer se zbera narodi vseh ver in jezikov na sejem. »Jarmark« traja dva meseca; pestro življenje za te dobe se ne da popisati. V bazarjih je nagromadenega blaga za milijone in milijone in takisto nebrojna je tudi množica prodajalcev in kupcev. Nato se je g. predavatelj še nekoliko ozrl na notranje odnose v ruski državi. Vsepovsodi se opaža velikanski kulturni napredek, katerega pospešuje ne najmanj preta kolportarja. Pa tudi na gospodarskem in soc. polju napreduje Rusija z orjaškimi koraki. Predvsem pa se opaža, kako velikansko moč ima Rusija v svojem izbornu organiziranem vojaštvu, in prav nič ni čuda, da se pred to vojaško silo tresejo vse druge države. Kdor je videl te ruske vojaške, je rekel govornik z ozirom na rusko-japonsko vojno, mora biti prepričan, da je bojazen, da bi bila Rusija poražena, neopravičena, želja pa, da bi zmaga Japonska, naravnost nemogoča! Rusija ne more podležiti! — Občinstvo je z napeto pozornostjo sledilo predavanju in ko je g. župan končal, ni hotelo biti konca navdušenemu ploskanju. V imenu »Slovenskega planinskega društva« se je g. predavatelj zahvalil g. prof. Orožen izražajoč željo, da bi to predavanje g. župana ne bilo zadnje v »Slovenskem planinskem društvu«.

— O včerajšnjem potresu smo prejeli še naslednja poročila: Radovljica: dne 10. ob 5. uri 25 minut zjutraj je bil srednjemočan potres. Škode ni nič. Trst: Zjutraj 10. t. m. ob 1/6 je bil tu potres. Ogled: Ob 5. uri 30 minut zjutraj je bil tu močan potres, kateremu je sledilo 24 sunkov. Prebivalstvo je zelo vznemirjeno. Celovec: Potres se je širil malone po vsi Koroški, posebno okrog Beljaka in St. Vida ob Zili. Jesenice: Zjutraj ob 5. uri 25 min. je bil tukaj precej močan potres. Trajal je 5 sekund. Podzemeljskega šuma se ni slišalo. Čutilo se je samo, da je šel sunek od Ljubljane proti Trbižu. Rateče pri Beli peči: Ob 5. uri 25 minut zjutraj čutili smo močan potres, ki je trajal dobrih 5 sekund. Prišel je od zahoda v smeri proti vshodu. P. škodb ni napravil nobenih. Čez štiri minute pozneje zopet dva rahla sunka. Čezsoda pri Bocu: Dne 10. t. m. zjutraj ob 5. uri 25 min. čutili smo močan potres. Sekundo pred potresom slišati je bilo močno podzemeljsko gromenje, nato pa dva zaporedna, valovita, dve sekundi — vsaki sunek eno sekundo — trajajoča sunka. Smer od jugozhoda proti severovzhodu. Kuhinjska posoda, podobne itd. je popadala na tla. Barometer 731 mm. Podbrdo ob Bači: Dne 10. t. m. ob 5 uri 35 minut zjutraj smo čutili precej močan potresni sunek, tako, da so zažvenketala okna.

Smer neznana. Klana v Istri. Dne 10. t. m. ob 5 uri 25 minut se je čutil v Klani v Istri dve sekundi trajajoč, precej močan potres, v smeri od severa proti jugu. Škode ni nič. Iz Unterburga pri Sinči vasi na Koroškem se poroča, da je bil včeraj zjutraj ob 5. uri 20 minut tamkaj tri sekunde trajajoč, valovit potres, ki ga je tudi večina prebivalstva opazila. — Poročila iz Italije naznajo, da je bil tam potres še dosti močnejši. Čutili so ga po celi Furlaniji pa do Padove in Vicence, v raznih krajih je potres napravil tudi nekaj škodb na poslopjih.

— Iz Litije se nam piše: Valed obče želje se ponovi dramatični prizor »Palška« v nedeljo, dne 13. marca v prostor h. g. Jurija Oblaka ob značnih cenah. Začetek ob 5 uri. Čisti dohodek je namenjen za revne šolske otroke.

— Mestna hranilnica v Novem mestu sklenila je te dni svoje račune za leto 1903, iz katerih se razvidi, da se je bilo vložilo 1285 146 kron, dvignilo pa 1.049.031, torej več vložilo 236.115 kron. Na hipoteke se je posodilo 278.710, vrnilo pa 100.132 kron, torej več iz posodilo 178.577 kron. Vseh vlog je 2.470.023 kron 80 h. Rezerve znašajo 91.770 kron.

— Jugoslovanski klub »Slovenske Besede« na Dunaju ima v soboto, 12. marca ob 8. uri svoj občni zbor. Vhod v klub boe prostore. Drachengasse 2. vrata.

— Izpred poročnega sodišča. Na zatožni klopi je sedel 20 let stari pekovski pomočnik Franc Verner iz Podbrizja na Češkem doma zaradi hudodelstva goljufije. V občo zabavo je smejal se na dolgo in široko pripovedoval dogodke iz svojega pustolovskega življenja; kako je prepotoval v raznih uniformah kot lajtnant razne evropske države, bil celo v Španiji in na Francoskem. Za legitimacijo njegovega častniškega dostojanstva mu je služil v češkem jeziku pisan domovinski list, s katerim se je dostikrat izmotal iz jako kočljivih zadreg. Glavni smoter njegove obtožbe je bil sledeči slučaj: Franc Verner se je početkom meseca junija 1903 v neki gostilni na belgijsko-holandski meji seznanil s trgovskim potnikom Martinom Roebnom. Predstavil se mu je kot turški lieutenant pod imenom »Mirza Emir« in mu pravil, da je pobegnil iz vojaške službe, ker se je z njim slabo postopalo. Nadalje je pravil, da je njegova domovina Mala Azija, kjer biva njegova mati. Pripovedoval je, da ima njegov oče obširne nasade kave in več trgovskih ladij. Da ima v Egiptu bogato nevesto, neko grofico. Ni čuda, če mu je šel Roeben na lim in mu posodil 600 mark. S tem denarjem si je omislil civilno obleko in se odpravil v Antwerpen, odkoder je zopet pisal Roebnu, naj mu pošlje pri »Alahu« denarja, ker je zbolel in je že skoro vse potrošil. Res mu je ta izjava izročil 600 mark. S tem denarjem je šel Verner zopet križem sveta; zopet sta mu služila vojaška oprava in lajtanski naslov za njega pustolovske namene. Meseca prosinca letošnjega leta je prišel v Bishofshofen, kjer je nadkurjača Jurja Schlögelna na enak način osleparil za 240 K. Od tam se je pripeljal v Ljubljano in se na južnem kolodvoru seznanil z vratarjem Ludvikom Schleyem, kateremu je tudi neki zavitek izročil v shrambo s pripombo, da naj pazi, ker so v njem granate, a ne eksplozivne. Iz Ljubljane se je odpeljal v Trst, odkoder je zopet pisal Roebnu po denar, katerega naj bi poslal na adresu Ludovika Schleya. Vrnivši se v Ljubljano dal si je tu pri nekem krojaču napraviti vojaško uniformo, ki je dala povod njegovemu aretovanju. Roeben je res poslal pod Schleyovo addresso 400 mark, katerih pa obtoženec ni več prejel, ker je bil že v zaporu. Sodni dvor je Vernerja obsodil na 5 let težke z 1 postoma na mesec poostrene ječe in izrekel nad njim policijsko nadzorstvo.

— Novo pokopališče. Pratekle dni so na ljubljanskem polju merili tehniki svet za novo pokopališče v navzočnosti interesentov. Kakor čujemo, se je svet prodajal na 75—80 krajcarjev, torej je to za pokopališče upravo nenavadno »dobro« g. obašče.

— Shod krojaških pomočnikov. V Puntigamski pivovarni na Turjaškem trgu je priredilo včeraj zvečer društvo krojaških pomočnikov shod. Sodrugi Smitek z Dunaja je poročal o delovanju »Zveze krojačev in enakih strok v Avstriji« in vzpodbujal krojaške pomočnike, da se organizujejo.

— Knjigoveško društvo opozarja slavn občinstvo na svoj jutrajšnji zabavni večer v Puntigamski pivovarni z zanimivim sporedom in šaljivo pošto. Vstop prost.

— V Ameriko se je odpeljal včeraj ponoči z južnega kolodvora 15 izseljencev.

— Iz Amerike se je pripeljalo včeraj 12 oseb.

— Izgubljene in najdene roči. Avgust Veber, hlapec pri Rinzingerju na Dunajski cesti št. 19, je izgubil dne 8 t. m. na Dunajski cesti kos kotenine, vredne 43 K. — Na južnem kolodvoru je bila najdena denarnica z vsebino okoli 9 K. — Našla se je srebrna ura z verižico; vpraša naj se pri hišniku v »Narodnem domu«.

— Koncert v »Narodnem domu«. Sinčni koncert v »Narodnem domu« je bil vkljub tako slabemu vremenu prav dobro obiskan. Mestna godba je prednašala lepe, večinoma nove komade, za kar je žela zastuženo priznanje ter je morala več točk ponoviti ali druge dodati. Tudi ruska himna ni izostala. Občinstvo je bilo tudi s postrežbo in pijačo za dovoljno.

— Koncert društvene godbe vrši se jutri zvečer v »Narodni kavarni«, Gosposke ulice. Začetek ob 9 uri zvečer. Vstop prost. — V nedeljo vrši se koncert v restavracijskih prostorih »Nar. doma«. Začetek ob polu 8 uri zvečer. Vstop prost.

*** Najnovejše novice.** — Zapuščina kralja Aleksandra. Kakor znano, je bivša srbska kraljica Natalija nameravala »vso zapuščino po sinu Aleksandru« zapustiti srbski državi za dobrodelne namene. Ker pa se je mestni predstojnik belgrajski baje žaljivo izrazil o Nataliji, je ista sklenila, da ne zapusti ničesar srbski državi. Dr. Petronjević obsojen. Bivši kabinetni načelnik kralja Aleksandra, dr. Petronjević, je bil obsojen v dveletno ječo, ker je baje iz zapuščine Velimirja Teodorovića na škodo srbski državi poveril 58.000 frankov.

— Prvi državni šolski zdravnik. Bukovinska vlada je za poskušnjo nastavlja sanitetnega asistenta dr. Levicekega za zdravnika na črnoviških šolah. Nadzorovati mu bo vse higijsne razmere v šolah in pri učencih brezplačno.

— Skupaj zrasla dvojčka sta se rodila pretečeni teden v neki občini pri Miškolu. Starši bi radi z operacijo dali otroka ločiti, toda zdravniki so izjavili, da bi operacija povzročila smrt enega otroka.

— Nenavaden samomor. V Lichtenwörthu pri Dunajskem Novem mestu se je 19letna Ana Brandt zaradi nesrečne ljubezni hotela usmrtiti na ta način, da je napolnila lonec s smodnikom, položila vanj tlečo gobo ter sedla na lonec. Smodnik se je užgal ter je deklica smrtonovarno ranjena. — Huzarji tatje. V Szegedinu je bilo zadnji čas v raznih trgovinah ulomljeno, ne da bi bili krivce zasačili. V noči 8. t. m. pa je neki trgovec tate preganl, pred hišo pa našel copato, ki je bila last nekega huzarja. Huzarji so hodili namreč v copatah iz vojašnice na kradnje, da se jih ni čulo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 11. marca. Admiral Aleksejev poroča, da so se včeraj ob 1. uri ponoči približale japonske torpedovke Port Arturju. Ob 2. uri 40 m. se je začelo streljanje. Ruske torpedovke so šle na morje in pri svetilniku v Ljaotangu začele boj proti sovražniku. Po kratkem boju so se Japonci umaknili v južni smeri. Ob 6. uri so se ruske torpedovke vrnile v boj, a so bile takoj poslana na rekognosciranje. Čez pol ure so zagledale japonsko eskadro, broječo 14 ladij, ki je začela takoj streljati, a se je kmalu odstranila.

London 11. marca. Iz Njučevanga se poroča, da je v Senhvangčengu vse mirno in da tja sploh niso prišli Japonci, kakor se je včeraj trdilo. Tudi je nemogoče, da bi bili Japonci preboračili reko Jalu.

London 11. marca. Dve ruski torpedovki sta 7. t. m. zapustili Port Artur. Ker se še vedno nista vrnili, se sodi, da sta bili vjeti.

London 11. marca. Iz Tokio se poroča, da so Japonci trikrat bombardirali Vladivostok in napravili mnogo škodo. En mestni del je pogorel.

Dunaj 11. marca. V današnji seji poslanske zbornice je grof Vetter odklonil interpelacijo dr. Rybe zastran igre »Rosa Bernd«, češ, če bi se igra natisnila v protokolu, bi bil avtor oškodovan v

svojih pravicah. Stransky je zahteval, da se o tem otvori debata, a Vetter tega ni pripustil. Zdaj se vrše glasovanja po imenih o raznih peticijah.

Dunaj 11. marca. Ob 10. uri dop. se je sešel grajalni odsek, ki se je bavil z zadevo poslancev Steina in Herzoga, katere sta včeraj psovala Čehe z lopovi itd. Predsednik je bil Gnievowski, poročevalec Byk. Za predlog, naj se Steinu in Herzogu izreče graja, so glasovali štirje člani odseka, štirje pa proti, češ, da žaljenja niso bila osebná, nego kolektivna. Gnievowski je dirimiral in vsled tega je obveljalo, da se Steinu in Herzogu ne izreče graja. To je obudilo splošno ogorčenje. Poljski klub je bil takoj sklican in je ostro obsodil Gnievowszja in Byka. Vsled tega sta se oba odpovedala svojima mestoma v odseku. Popoldne se snide odsek novič, da se bavi s to zadevo.

Dunaj 11. marca. Jugoslovanski napredni klub je bil s posebnim pismom na ruskega poslanika grofa Kapnistá izrekel Rusiji najsrčnejše simpatije z željo, da bi Rusija v vojni proti Japonski sijajno zmagała. Poslanik grof Kapnist je pisal posl. dr. Tavčarju in se mu presrečno zahvalil za ta izraz simpatije.

Dunaj 11. marca. V parlamentu se govori, da namerava grof Vetter odpovedati se predsedstvu poslanske zbornice in sicer zaradi tega, ker ga vlada v svojih listih vedno napada.

Dunaj 11. marca. Danes so bili zopet veliki spopadi med burši in med slovanskimi in laškimi dijaki. Policija se je zavzemala za Nemce. Slovanski in laški dijaki so priredili imponanten obhod po mestu. Ko je začela policija posredovati, je nastal pretep. Sinoči so imeli slov. dijaki shod, katerega se je udeležilo več poslancev, in na katerem so protestovali proti krivicam, ki se jim gode. Nemški burši so sklicani za jutri pred univerzo, da s silo preprečijo vsak nastop Slovanov in Italijanov.

Dunaj 11. marca. Slovansko dijaštvo na dunajskem vseučilišču je obelodanilo z ozirom na postopanje rektorja dr. Eschericha posebno izjavo, v kateri zahteva, da naj rektor slovesno izpove, da vlada na dunajski univerzi popolna ravnopravnost med dijaki raznih narodnosti, da ni nobenih hišnih gospodarjev in nobenih gostov, ampak da so vsi dijaki brez razlike narodnosti docela ravnopravni na akademskih tleh dunajske univerze. Slovanski dijaki dalje pozivljajo akademični senat, da poskrbi, da bo rektor tej zahtevi ugodil in v bodoče svoje postopanje strogo uravnal po načelih ravnopravnosti.

Dunaj 11. marca. 400 na Dunaju živčih Madjarov je brzojavno sporočilo v Budimpešto svoje veselje, da se je sklenil mir med strankami v parlamentu. V spomin tega važnega dogodka se baje namerava v Budimpešti postaviti veličasten »mirovni studenec«.

Budimpešta 11. marca. Poslanska zbornica dožene še v današnji seji rekrutni zakon.

Berolin 11. marca. »Vorwärts« pravi, da je opravičen sum, da hoče vlada spomladi razpustiti državni zbor, razpisati nove volitve in pozvati vse ostale politične stranke, da se združijo proti socialnim demokratom.

Gospodarstvo.

— Dobavni razpis. Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani so naznanj, da se bo dne 24. marca t. l. vršila v Madridu ponudbena razpisa za dobavo 32.400 brzojavnih drogov za špansko glavno pošto in brzojavno ravnateljstvo.

Frideno-preparati

Edino pravi higijski preparati, fiziološko preskušeni, od zdravstvene oblasti preiskani, spricavala od zdravnikov in visokih aristokratov

Eau de Frideno pure proti gubam in hujšim nečistostim polti 5 kron
Eau de Frideno hygiénique za gojenje polti 5 kron
Eau de Frideno double se pri umivanju pridelje vodi 5 kron
Crème de Frideno 5 in 7 kron
Poudre de Frideno 3 kron
Ustna voda 2 kroni

Higijski preparati za otroke:
Ustna voda za otroke 1 krono
Baby-Crème 1 krono 20 vin.
Leptilina moka 30 vin.

Generalna zaloga „FRIDENO“
Dunaj, I., Graben 28.
Filialka: London. Tovar: Trst.
Obširni ceniki zastoj. 664-1

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. marca: Tomaž Pavšek, umir. železn. sprevodnik, 74 let, Zalokarjeve ulice št. 7, oteklina pljuč.

Dne 9. marca: Marija Schwarz, gledal. rekviziterja hči, 11 mes., Florjanske ulice št. 18, vnetje soplnih organov.

V deželni bolnici:

Dne 7. marca: Mihael Lumpert, gostac, 77 let, vsled raka. — Ivan Zorčan, usnjarski pom. 30 let, notr. oteklina — Martin Simončič, delavec, 76 let, vsled raka. — Marija Mravljica, 39 let, jetika.

Dne 8. marca: Alojzij Pogačnik, mizar, 24 let, otrpnenje srca.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 10. marca 1904.

Naložbeni papirji.	Dunaj	Blago
42% majeva renta	99.60	99.80
42% srebrna renta	99.50	99.70
4% avstr. krona renta	99.50	99.70
4% zlata	118.70	118.90
4% ogrska krona	97.65	97.85
4% zlata	117.65	117.85
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.00	100.00
4% Zader	100.00	100.00
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.10	100.10
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.10
4% z. o.	100.50	101.00
4% zast. pisma gal. d. hip. b.	101.50	101.85
4% pešt. kom. k. o. z.	101.00	101.00
4% 10% pr.	105.35	106.35
4% zast. pisma innerst. hr.	101.00	102.00
4% ogrske cen.	100.05	101.00
4% dež. hr.	100.00	100.90
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.00
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100.00	100.00
4% obl. češke ind. banke	100.00	100.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	100.00
4% prior. dol. žel.	99.50	100.00
3% juž. žel. kup. 1/2	297.75	299.75
4% avst. pos. za žel. p. o.	101.00	101.90

Srečke	1854	151.75
Srečke od 1. 1854	150.75	151.75
" " " 1860	180.75	182.75
" " " 1864	268	262
" tizeke	163	165
" zem. kred. i. emisije	295	305
" " " " "	287	291.50
" ogr. hip. banke	265	270.50
" srbske a. frs. 100	89	92
" turške	121.75	122.75
Basiliška srečke	21.25	22.25
Kreditne	480	470
Inomotske	81	85
Krakovske	78	83
Ljubljanske	67	71.50
Avst. rud. križa	53.50	54.50
Ogr.	29	30
Rudolfske	68	73
Saleburške	77	80.50
Dunajske kom.	500	511

Delnice	75.50	76.50
Južne železnice	633.50	634.50
Državne železnice	1807	1817
Avstr.-ogrske bančne delnice	638	639
Avstr. kreditne banke	744.50	745.50
Ogrske	248	251.50
Zivnostenske	647	651
Premogokop v Mostu (Brux)	396.50	397.50
Alpinske montan	1880	1892
Praške žel. ind. dr.	459.50	460.50
Rima-Murányi	368	370
Trbovlske prem. družbe	447	449
Avstr. orožne tovr. družbe	154.50	155
Češke sladkorne družbe		

Valute	11.34	11.39
C. kr. cekin	19.09	19.11
20 franki	117.52	117.72
20 marke	24	24.08
Sovereigns	23.50	23.59
Marke	94.85	95.05
Laški bankovci	254	255
Rubliji	4.84	5
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 11. marca 1904.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K	8.35
" " okt. 1903	"	8.23
Koruzna " maj 1904	"	5.33
Oves " maj	"	5.65

Efektiv.

5 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806 m. Srednji letni tlak 758.0 mm

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10	8. zv.	736.3	8.0	sl. zahod	oblačno
11	7. zv.	736.1	6.7	sr. zahod	del. jasno
12	2. pop.	736.1	12.1	sr. zahod	oblačno

Srednja večerajna temperatura: 10.2°

Normala: 2.7°. Močrina v 24 urah: 4.2 mm.

Angeljnovino milo

Marzeljsko (belo) milo.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini mešane stroke, zmožen slovenskega in nemškega jezika, išče primerne službe. — Nastopi lahko takoj. — Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Vajenec

od dobrih starišev se sprejme v modni trgovini

J. S. Benedikt v Ljubljani.

„Národna kavarna“ sprejme takoj

učenca

ki je dovršil ljudsko šolo.

663-3 Fran Krapeš.

Več dečkov

želi vstopiti v učenje h ključarskemu ali kovaškemu mojstru.

Posreduje mestno županstvo v Idriji.

658-2

Sprejemem takoj učenca

v svojo trgovino z železnino in kolonialnim blagom.

Franc Guštin, Metlika.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz vovnega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Aussee, Solnograd, Čez K. in Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solno rad, Inomost, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. jutraj obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ili, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregence, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal in Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

V novi lastni hiši

na vogalu Dunajske ceste in Dalmatinovih ulic

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brcz odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

304-94

Posojila po 5% in po 5 1/2 %

Odplačilo dolga se lahko vrši na 27 ali pa 35 let.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od

8.—12. ure dopoldne in od 3.—4. ure popoldne.

Poštnega hranilničnega urada št. 828.406.

Takoj se sprejmeta

2 krepka dečka

kot učenca v večjo pekarijo v trgu.

Želi se znanje slovenščine in nemščine. — Naslov pove upravništvo „SI. Naroda“.

2 dinamostroja

z enakim tokom, 400 amperjev, 110 voltov, 6 polov, firme Ganz & Comp. v Budapešti, ki sta bila le kratek čas v prometu in sta še popolnoma dobro ohranjena, se pod ugodimi pogoji prodasta.

Ponudbe na Rod. Erber, Reka, Via Andrássy.

643-4

Samec, 31 let star,

trazen, s 2000 fl. gotovine, se želi oženiti s

dehlico ali vdovo brez otrok. Prednost imajo po

sestnice ali prevzemnice

kake gostilne s nekaj

premoženjem.

624-3

Natančna pojasnila sle-

dijo pisмено. Le resne po-

 nudbe naj se pošiljajo na || upravništvo „Slov. Naroda“ | |
| pod šifro „2000“ s sliko. Za | |
| tajnost se jamči. | |

sta najbolj koristni štedilni mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila

Pavel Seemann

Ljubljana.

Ravnateljstvo zdravilišča

Krapinske toplice na Hrvaškem

naznanja, da bo ondotni kopališčni zdravnik dr. Ed. Mai od 14. do vstevšega 16. marca t. l. vsak dan od 11. do 12. ure dopoldne

v Ljubljani, v hotelu „pri Slonu“ v zdraviliških zadevah dajal svete in pojasnila.

695-1

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod

I. vrste.

Svetovnoznana po neprekosljivi plastiki,

perspektivi in barvah.

Potovanje po vsem svetu v

polni resničnosti.

V soboto, 12. marca 1904:

zadnji dan razstave:

I. ciklus: Danska

(KODANJ) itd.

Prihod ruske carice in si-

amskega kralja.

Od nedelje, 13. marca 1904

do sobote, 19. marca 1904:

Prvo udobno potovanje po

Moravski Švici.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin.

6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in

praznikih — odprto od 9. do 12.

ure dopoldne in od 2. do 9. ure

popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

698 ravnateljstvo.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-30

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Otroški voziček

bel, na gumijevih kolesih se prodaja

na Poljanski cesti št. 19

II. nadst. levo. 650-3

Proda se popolna

hišna oprava

po jako nizki ceni.

Več o tem se izve pod naslovom:

„Oprava št. 10“, poste restante,

Ljubljana. 696-1